Anul II Nr. 148 — Exemplarul lei 400 — Luni 2 Septembrie 1946

SPORTUL popular

1 SEPTEMBRIE

1 Septembrie 1946, este ziua când clasa muncitorească din România şi-a câştigat dreptul la organizarea legală.

Această zi de mare însemnătate pentru cei ce muncesc în uzine, fabrici şi birouri a fost ziua când lanţurile grele ale muncii de robie au fost sfărâmate.

1 Septembrie este ziua când primele raze de lumină încep să pătrundă în întunerecul uzinelor deschizând noui orizonturi spre o viaţă liberă.

Tristă şi plină de sacrificii a fost calea trecutului pe care muncitorimea conştientă a mers până la această victorie a forţelor democratice.

Tineretul muncitor a trăit o viaţă de rob lipsit de orice mijloc pentru ridicarea nivelului său cultural şi fizic. — Muncitorii bătrâni îşi vor aduce aminte de anii trişti ai uceniciei lor. — Mizeria neagră şi exploatarea nemiloasă, acestea sunt amintirile uceniciei.

In decursul acestor 2 ani mişcarea sindicală s'a întărit clasa muncitoare unită a dus lupta cu succes ajută de forurile guvernamentale de după 6 Martie.

Tineretul muncitor are astăzi deschisă calea spre o viaţă mai sănătoasă prin practicarea culturii fizice.

Realizările în domeniul sportiv ale Sindicatelor sunt considerabile. — Astăzi când facem bilanţul celor 2 ani de activitate, vom găsi în toate întreprinderile mari şi în cele mijlocii echipe sportive, în multe părţi aceste echipe sunt susţinute de muncitorii întreprinderilor şi subvenţionate de direcţiuni. — S'au constituit şi s'au refăcut terenuri de sport, s'au amenajat săli, cabane, stranduri, s'au creiat şcoli de instructori, s'au procurat echipamente sportive, s'au ridicat elemente tinere cu noui capacităţi, astfel sportul astăzi nu mai este al unor privilegiaţi ci al masselor largi. — Istoria sportului în România nu poate arăta nicăieri un număr aşa de mare al tinerilor care s'au bucurat de binefacerile naturii ca în anul acesta, nenumărate excursii şi un număr considerabil de colonii au dat prilejul celor ce muncesc pentru odihnă. Au vizitat minunatele regiuni ale Ţării noastre, echipele sportive, mii de sindicalişti au avut prilejul de a vedea ceace n'au putut vedea în anii de tristă amintire ai guvernelor istorice.

Se mai găsesc şi astăzi mari aşi ai sportului, care nu văd cu ochi buni această desvoltare firească a unui regim de reală libertate pentru popor şi cari doresc să reînvie ura, egoismul şi afacerismul în sport dar aceştia să ştie că noi cei organizaţi în sindicate, vom face ca sportul să devie un bun al masselor largi.

Priviţi spre C. F. R., Malaxa, S. T. B., Metalo-Chimic şi spre celelalte sindicate cum cresc oamenii sănătoşi ai viitorului.

Sportivi din sindicatele din Capitală, înainte!

Să mergem pe calea desvoltărilor progresiste şi să înfăptuim prin sport înfrăţirea între popoare.

Regimul democratic al guvernului Dr. Petru Groza ne sprijină asigurând astfel o generaţie sănătoasă.

Trăiască Guvernul Dr. Petru Groza!

Trăiască Confederaţia Generală a Muncii!

Fr. Maiorovici

Turul Franţei se aleargă într'un decor din cele mai încântătoar

Azi în Giuleşti

C. F. R. — Libertatea şi Carmen — Dermagant

Într'un program cuplat de mari proporţii

In cadrul etapei a II-a a Diviziei Naţionale A, se desfăşoară astăzi pe stadionul Giuleşti un program cuplat de proporţii, în care evoluiază grupările provinciale Libertate (Oradea) şi Dermagant (Tg. Mureş).

Matchurile se desfăşoară în ordinea următoare:

Ora 15,15:
Carmen-Dermagant
Ora 17:
C. F. R.—Libertatea

La fel de spectaculoase, matchurile vor da prilejul unor dispute îndârjite. Adevrsari de prima mână, cele două formaţii provinciale vor da de lucru bucureştenilor.

R. FLORIAN

LIBERTATEA
Vecsei (1)
Antalfi (2), Melan (3),
Bartha (4), Bodo (5), Sarovetzki (6), Sörfözo (7), Halasz (8),
Spielman (9), Baratky (10),
Bathory (11)

Arb. Stănescu, Farcaş C., Machitescu Gr.

Bogdan (11)
R. Florian (9), Lungu (7),
Filotti (10), Socec (8),
Mihăilescu (6),
Mari (5), Urechiatu (4),
Asbiceanu (3), Ghiuriţan (2),
Sadovschi (1)
C. F. R.

CARMEN
St. Ionescu (1)
Panait (2), Novac (3),
Simatoc (4), C. Marinescu (5),
Siclovan (6),
Marian (8), Farcaş (10)
Pârvu (7), Fabian II (9),
Torjoc (11)

Arb. Freund, Gorcea, Hornoiu

Palfi (11),
Verzar (10), Sinko (8)
Incze II (9), Incze I (7),
Zongor (6)
Böjte (5), Csiky (4)
Beniovschi (3), Sölössy (2)
Bota (1)
DERMAGANT

Carmen contra Incze I şi II

In primul match Carmen cu o formaţie masivă şi technică, practicând cel mai clar joc de asociaţie, dă replica Dermagantului al cărui joc se bazează pe fantezia şi extraordinara pătrundere a celor doi fraţi Incze. Solid sprijinită pe C. Marinescu, halful centru, apărarea Carmenului va trebui să anihilize pe cei doi mureşeni. In plus halfia bucureştenilor alcătuită din Simatoc Siclovan şi cu halful centru stopper C Marinescu, poate crea condiţii favorabile unei

Bazaţi pe cele de mai sus prevedem o victorie la mică diferenţă a Car-

(Continuare în pag. III-a)

CAMP... dela O...

Reproducem impresionanta sosire a alergătorului Wooderson în cursa de 5000 m.

Dincolo de performanţe...

Intre Predeal — şi — Naţionale
ATLETISMUL ROMANESC
răsuflă într'o Duminică de odihnă

La ră[s]cruce, între Predeal şi Cluj, atletismul românesc răsuflă uşurat o Duminică.

Astăzi, într'adevăr este zi de odihnă. Cum subiectele principale au fost epuizate, rămân de relatat amănuntele şi viaţa de culise. Aşa au răbufnit totdeauna indiscreţiile...

A fost Predealul 1946, concursul cel mai lipsit de organizare dintre toate ediţiile Predealului. Ceeace, deşi s'au scos rezultate excelente, l-a făcut pe un novice malagambist, rătăcit ca atâţia alţii, printre marcajele dela suliţă, să se întrebe, cu justificată nedumerire:

— Cum am venit eu tocmai dela Sinaia, să văd asta?

Iar un american blazat, cu un aparat de filmat, de o formă bizară aşoptit ironic prietenei sale la ureche:

— Cred că bunicul meu îmi povestea, cum în America prin 1870, cam aşa se făcea atletism!

Când l-a văzut însă pe Moina şi Lupşa, americanului i s'au spart lentilele:

— Imposibil! Aştia nu sunt Români!

RADU IONIŢA

Cronometrele înţepeniseră însă la 10 s. 4 şi 10 s. 5. Şi toată uimirea celor din stadion, nu putea face să se întoarcă acele. Moina şi Lupşa dovediseră tuturora, că sunt cei mai buni sprinteuri ai Europei. Prea târziu însă! Căci la Oslo, campionatul european se câştigase în aceiaşi zi, cu 10 s. 6. Dintre atâtea altele, îmi reamintesc tot de un Predeal, din 1939, care s'a disputat concomitent cu campionatele mondiale studenţeşti dela Viena. Studenţii români Stoichiţescu şi Calistrat, cu 7 m. 16 şi 14 m. 40 ar fi putut câştiga titlurile de campioni mondiali. Dar au concurat în ziua aceea, la Predeal... ca şi Moina şi Lupşa, anul acesta!

Dincolo însă, de marile semnificaţii ale Predealului, rămân lucruri

(Continuare în pag. 3-a)

Astăzi după amiază
Memoria muncitorilor Eroi
va fi cinstită printr'o grandioasă ştafetă care va avea pornirea în mod simbolic, din faţa închisorii Jilava

Astăzi după amiază, trecătorii cari din întâmplare se vor găsi pe traseul dintre Şoseaua Giurgiului, Calea Şerban Vodă, Calea Victoriei şi Calea Griviţei, vor avea ocazie să asiste la o grandioasă ştafetă ce se va alerga în memoria muncitorilor eroi.

In mod simbolic, startul probei va avea loc în faţa închisorii Jilava, la ora 16.30 precis, traseul cuprinzând 9 schimburi a câte 2 km.

In joc, este „Cupa Muncitorilor Eroi" care va fi decernată echipei ce se va clasa la locul I.

Celelalte echipe clasate vor primi plachete şi medalii comemorative.

Cine participă

Vor participa toate întreprinderile mari din Capitală, printre cari remacăm pe CFR, Malaxa, ICAR, ASAM, Leonida, IOR, Socec, Galex, Standard, Telefoane, ASAS, Monitorul Oficial, Monetăria.

Uzinele Vulcan au înscris şi ele o echipă compusă din următorii: **Visalon Ioan, Moga Dumitru, Giurea Dumitru, Anghel Mircea, Teicu Vasile, Negrea Peta, Văduva Constantin, Argeşeanu Gheorghe şi Pârvulescu Chiril, responsabilul secţiei de atletism a întreprinderii.**

(Continuare în pag. IV-a)

După turneul din Franţa al basket-balliştilor sovietici

Cu cei mai buni jucători sovietici de basket-ball singuri americanii ar putea rivaliza

Fetele în schimb, n'au rivale pe glob

Vălul de pe misterul basket-ballului sovietic a fost tras şi — de acum încolo — răuvoitorii nu ne vor mai putea împuia auzul cu tot soiul de anecdote pe seama valoarei „mingei la coş" practicată în U. R. S. S.

N'au învins ei selecţionata Lyonul (ca să nu amintim decât atât), compusă din „cei cinci" dela Sainte-Marie de la Guillotière, campioana Franţei şi numărând în echipă cinci internaţionali francezi? Diferenţa n'a fost mare, însă victoria rămâne întreagă şi, dacă ne gândim că Sovieticii au jucat aproape toată repriza a doua fără căpitan şi aripă dreaptă, scoşi pentru 4 greşeli personale, înţelegem lesne de ce scorul n'a fost decât de 6 puncte diferenţă. Şi, pe urmă, Sovieticii jucau după matchurile cu Strassbourg şi Paris.

Spectatorii cari i-au văzut jucând au părăsit terenul încântaţi de demonstraţia lor, iar cunoscătorii au apreciat din plin technica sovietică, după ce vorbiseră atât fără s'o cunoască. Astăzi avem un fond valabil pe care să putem discuta.

Reprezentanţii Uniunei Sovietice pot bate cele mai bune echipe europene, inclusiv pe Cehi, actualii campioni continentali.

De altfel, aceştia din urmă au dispus de campioana noastră recent, la o diferenţă mult mai mică decât cea realizată de Sovietici.

SINGURI AMERICANII

In definitiv, nu vedem actualmente decât o singură ţară capabilă să învingă basket-baliştii sovietici: Statele Unite ale Americii.

Dar, şi aşa, echipa compioană a U. R. S. S. (echipa Troitel nu are alt titlu afară de cel de învingătoare finală în Cupa Sindicatelor), judecând după reprezentanţii sovietici din Franţa, ar face cu siguranţă o frumoasă figură în faţa „imbatabililor" basket-balişti de dincolo de Atlantic.

Profanii, pentrucă erau şi profani, cari veniseră să-i vadă din simplă curiozitate sau simpatie, încercau să descopere în evoluţiile basket-balliştilor secretul acestui popor al cărui sacrificiu ne-a permis să supravieţuim, şi cu siguranţă l-au aflat. Şi aceşti profani au părăsit terenul încântaţi.

Ei au sesizat —desigur— că disciplina nu este exclusă din sport şi s'ar putea merge şi mai departe, afirmând că e un mijloc printre atâtea altele, pe cari îşi bizue Sovieticii victoriile.

(Continuare în pag. III-a)

Fair play

Englezii şi-au impus voinţa în matchul atletic Franţa—Anglia prin introducerea unei curse de 2 mile în programul întâlnirii.

Federaţia franceză s'a declarat de acord, dar şi-a impus şi ea voinţa introducând în program o cursă de 400 m. garduri.

Ei bine!...

Englezul Ede a câştigat 400 m. garduri, iar francezul Gallet şi-a însuşit cursa de 2 mile.

Nici nu se putea mai mult fair play!

Albania şi-a anunţat echipa naţională ciclistă

Cehoslovacii nu vor participa în „Turul României"

Se ştie că pentru „Turul României", au fost trimise invitaţii de participare mai multor popoare amice şi vecine.

In urma confirmărilor sosite din partea Franţei, Jugoslaviei şi Bulgariei, mai erau aşteptate adeziunile Uniuinii Sovietice, Cehoslovaciei şi Poloniei.

In cursul zilei de eri a sosit la O. S. P. o telegramă prin care Uniunea ciclistă cehoslovacă anunţă că, întrucât cicliştii cehoslovaci de şosea sunt încă în Elveţia unde au concurat la campionatele mondiale dela Zürich, posibil că nu vor mai avea timp să ia startul în „Turul României".

In orce caz, regretăm lipsa cicliştilor cehoslovaci.

Muncitori şi militari în echipa Albaniei

In acelaşi timp, a sosit la O. S. P. o veste îmbucurătoare. D. *Kristo Papajori*, secretarul general al Federaţiei Sportive Albaneze, aduce la cunoştinţă că Albania va participa la „Turul României".

Lotul care va fi deplasat la Bucureşti, cuprinde 9 persoane printre care conducătorii *Anton Mazreku* şi *Quemal Mandija*.

Alergătorii care formează echipa naţională albaneză, sunt: *Koko Kerekn*, mecanic; *Asim Aliaj*, militar; *Gani Lacaj*, militar; *Sadik Kamberi*, militar; *Ibrahim Murthi*, muncitor; *Misnel Cico*, muncitor; *Spiro Angjeli*, mecanic.

SPORT 46 IN U.S.A.

JOE LOUIS un campion care îmbătrâneşte fără challenger

Nici un adversar demn pentru „Regele Ringului"

După o scurtă întreruere, continuăm astăzi publicarea interesantei anchete în lumea sportului american, pe care o întreprinde gazetarul francez Georges Février şi pe care o publică în coloanele confratelui parizian „Sports", al cărui trimis special este.

TREI RECORDURI

S'au scris atâtea şi atâtea lucruri despre Joe Louis, că subiectul ar putea părea epuizat. Dar aş putea vorbi despre „categoria domnitoare" a greilor, fără să amintesc de „Black Bomber" (bombardierul negru), campion mondial din 22 Iunie 1937 — când a bătut prin k. o. în repriza 8-a pe James I. Braddock — Joe Louis este fără îndoială cel mai mare campion de categorie grea din câţi a cunoscut boxul vreodată. De altfel, el a bătut până acum trei recorduri: **deţine titlul de peste nouă ani (Jack Johnson şi Dempsey: sapte ani); şi-a apărat coroana de 21 ori (Tommy Burns: 16 ori); a câştigat cei mai mulţi bani cu boxul** (3.076.862 dollari, faţă de 3.062.079 — Jack Dempsey şi 2.290.445 — Gene Tuney). Şi Joe Louis nu se va opri aici, căci nu este încă deloc dispus să fie detronat. Mi-a făcut o impresie formidabilă. Un adevărat pugilist-tip. Fiziceşte, uimitor de echilibrat, el boxează şi loveşte cu ambele mâini, eschivează, parează... Intr'un cuvânt, un boxeur complet, care posedă toată ştiinţa ringului şi în special o extraordinară calitate: aceea de „a-şi plasa" adversarul Fi[illegible] match, omul c[illegible]are să fie, tot[illegible] periculoasă: el[illegible]terior", acolo unde n[illegible]esc. Chiar un boxeur atât de abil şi de mobil ca Billy Conn sfârşeşte totdeauna — ca atras, sau fascinat chiar — prin a se afla la îndemâna mâinilor, tot atât de periculoase, ale campionului mondial.

Lui Joe Louis nu i se reproşează decât 3 lucruri: încetineala sa relativă; faptul că nu are o „bărbie de oţel" ca Jeffries sau ca Dempsey (să ne amintim că Schmeling, Jim Braddock, Tony Galente şi Buddy Baer l-au expediat la podea); şi însfârşit, nepăsarea manifestată în ring, nepăsare pe care a părăsit-o o singură dată: la al doilea match cu Schmeling.

JOE LOUIS

Dar Joe ştie să-şi înlăture delectele... atunci când există.

Este poate încet, dar loviturile sale sunt rapide. Nu încasează prea bine, dar primeşte foarte puţine lovituri. Iar dacă e nepăsător câteodată, ştie, în schimb, să „explodeze" la timpul oportun.

La peste 32 ani — e născut la 13 Mai 1914 — Joe Louis pare imbatabil. De altfel, marea sa ambiţie este să imite pe Gene Tuney şi să-şi abandoneze titlul fără a fi învins.

(Continuare în pag. III-a)

A INCEPUT IN ANGLIA LA 24 AUGUST CU JOCUL SCOŢIA-ANGLIA. UNUL DIN ASPECTELE SPORTULUI BRITANIC CARE PASIONEAZA PE SPORTIVII STRAINI SEZONUL DE FOOTBALL ESTE....

Sistemul de transferări al jucătorilor de football în Anglia

de: Sam Brooks dela Derby County internaţional englez

In exclusivitate pentru „Sportul Popular" prin Oficiul de Presă al Misiunii Britanice

Footballul figurează printre cele mai vechi distracţii englezeşti. Sub diferite nume şi cu diferite reguli de joc, footballul se joacă în Anglia din timpuri străvechi. Cetăţenii englezi dela sate şi oraşe s'au complăcut din totdeauna în a goni mingia. Dar jocul de odinioară are puţine asemănări cu jocul supraorganizat de azi.

Federaţia de Foot-ball s'a înfiinţat în 1863 şi a căpătat forma ei de azi în 1869. Acest sport a evoluat şi a devenit mai mult decât o simplă recreaţie ci ridicându-se la rangul de sport naţional. In 1871 a început competiţia numită „Cupa Angliei" şi în acelaş an a avut loc primul match internaţional între Anglia şi Scoţia.

După scurt timp s'a introdus profesionismul şi totodată şi sistemul de transferare al jucătorilor. Liga de Football (campionatul) a luat fiinţă în 1888—89.

In străinătate sistemul transferărilor, aşa cum se practică în Anglia, este privit ca un fel de comercializare a jocului, mai ales atunci când se vorbeşte de un club dornic să achiziţioneze un jucător contra unei sume importante de bani. Oricum, acest sistem al transferărilor este o urmare logică a condiţiunilor existente în footballul englez în decursul timpurilor. Pe vremuri, orice club putea să racoleze jucătorul altui club, dacă reuşea să-l convingă să-şi părăsească vechiul club. Regulamentul de transferări a fost introdus, tocmai pentru a apăra cluburile de racolarea jucătorilor lor. Ca primă îngrădire a limitat suma ce se poate plăti pentru transferarea unui jucător. Limita s'a fixat în concordanţă cu valoarea jucătorului, dar mai târziu s'a abandonat limitarea sumelor pentru a lăsa la aprecierea cluburilor valoarea jucătorilor achiziţionaţi, exprimată în sume de bani.

Avantagiile regulamentului de transferări

Multe critici aspre s'au adresat acestui regulament mai ales în ce priveşte situaţia decurgând de aci, că jucătorul nu primeşte nici-o parte din suma plătită pentru transferarea lui. Dar avantagiile regulamentului sunt mai numeroase decât dezavantagiile. Acest regulament sprijină cluburile sărace şi asigură viitorul jucătorilor. Suma plătită de un club bogat pentru achiziţionarea unui jucător de cele mai multe ori serveşte pentru asanarea financiară a cluburilor mai sărace.

Decând cluburile britanice nu mai sunt subvenţionate, singurul lor venit provine din încasările făcute la matchurile jucate pe teren propriu. Dar acest lucru este de multe ori imposibil în oraşele mici sau fiindcă matchurile sunt concurate de alte spectacole mai atractive. In aceste cazuri cluburile depind în mare măsură de posibilitatea lor de a descoperi jucători tineri, de a-i ridica la o valoare bună şi de a-i transfera la cluburi bogate. Dacă acest sistem de a procura fonduri nu dă roade, directorii cluburilor sunt nevoiţi să

(Continuare în pag. 3-a)

Citiţi în pag. IV:
REZULTATELE GALEI DE BOX DE ASEARA.